

[Hans Thyge Jacobsen.]

Aabningstalen, at Ministeren har nedsat visse Embedsmandsudvalg. Lad mig her indskyde, at jeg ikke har det fjerneste mod Embedsmændenes Medvirken i disse Sager — tværtimod. Det vilde være helt umuligt for os at komme videre, hvis ikke de meget indsigtsfulde Embedsmænd i Socialadministrationen var med i det, saa der ligger ikke i mine Udtalelser noget som helst Ønske om at undgaa Embedsmandsrepræsentationen — tværtimod. Men den højtærede Minister har ikke opfyldt sit Løfte fra den Gang ved at nøjes med at nedsætte det, som han mærkværdigt nok hele Tiden kalder for et lille Embedsmandsudvalg. Jeg vil gerne have at vide af den højtærede Minister, hvorfor han hele Tiden kalder det for et lille Embedsmandsudvalg. Jeg forstaaer slet ikke, hvad Meningen er med det. Embedsmandsudvalget er godt, men det var ikke det, vi talte om, og det var ikke det, vi blev enige om, og det vilde være meget beklageligt for mig, fordi jeg har en saa overordentlig Sympati for den højtærede Minister, om jeg virkelig skulde blive nødt til at foreslaa mine Gruppelæder og andre her i Tinget at stille et Mistillidsvotum til Ministeren, alene fordi han ikke holder sine Løfter. Jeg mener altsaa, at den højtærede Minister saa hurtigt, som ske kan, bør skride til at faa det iværksat, som vi var enige om i Juli Maaned; saa er jeg ikke i Tvivl om, at Arbejdet paa at faa skabt de bedst mulige Vilkaar for de gamle og Invaliderne og andre dermed ligestillede vil nyde tilbørlig Fremme iblandt os.

Petra Petersen: Da det høje Ting i sidste Rigsdagssamling behandlede Rabatkortordningen, og da Det radikale Venstre og Det konservative Folkeparti forkastede de Lovforslag, der i Marts Maaned var henvist til Udvalget, ønskede vi at opretholde vort Forslag. Mine Partifæller i Udvalget stillede et Ændringsforslag og udtalte, at Ændringen i Arbejdsløshedsloven samt i Loven om Folkeforsikring og Loven om offentlig Forsorg ikke havde givet de Personer, som modtog Rabatkortene, en saadan Forbedring i deres Forhold, at vi fandt det rimeligt at lade Rabatkortordningen udløbe. Vi foreslog derfor, at Ordningen blev forlænget indtil Udgangen af Marts 1947. Under Behandlingen af Tilskuddet til Landbruget bebudede vi, at hvis man gennemførte Forhøjelsen af Hjemmemarkedets Priser, vilde vi fremkomme med et Forslag om Genindførelse af Rabatkortordningen. Nu er Social-

demokratiet fremkommet med Forslaget, og vi hilser det med Glæde.

Forslaget er udmærket formuleret, og vi vil give det vor Støtte. Rabatkortordningen er ogsaa i høj Grad paakrævet. Takket være Tilskud til Landbruget er Prisen paa Æg, Smør, Flæsk og andre vigtige Levnedsmidler blevet forhøjet, og saa vigtige Næringsmidler som Kartoffler er oppe i Fantasi-priser og er ved at blive en Luksus for den arbejdende Del af Befolkningen.

Det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen udtalte, at Tilskuddet til Landbruget betød en Forhøjelse af Priserne for os alle, og det er rigtigt, det har den arbejdende Befolkning faaet at mærke. Husmødrene forstaaer i Dag, naar de er ude paa Indkøb, at det ogsaa i høj Grad har ramt dem; men det ærede Medlem maa vide, at der er en Del af Befolkningen, der er endnu daarligere stillet end Arbejderen med de 100 Kr. om Ugen, og det er de gamle og de syge. Rammer det os meget haardt, rammer det dem endnu haardere.

Den højtærede Arbejds- og Socialminister oplyste, at et Ægtepar for 18 Øre mere om Ugen kunde købe de samme Levnedsmidler, som før vi fik Forhøjelsen. Jeg er bange for, at de danske Husmødre ikke er rigtig tilfreds med den Forklaring; den højtærede Minister her har givet. Jeg er ogsaa bange for, at Husmødrene vil bestorme den højtærede Arbejds- og Socialminister for at faa at vide, hvor man kan købe saa billige Levnedsmidler. Jeg tror ikke, den højtærede Minister har regnet ret mange Æg til dette Ægtepar, hvis de for en hel Uge igennem kun behøver 18 Øre mere for at købe det samme, som man kunde købe før Forhøjelserne. Det er rigtigt, at vi som Erstatning for det dyre Smør har faaet Margarine, og man kan ikke sige, at Regeringen lægger Skjul paa, hvad Hensigten er med Margarine. Det er Meningen, at de fattigste i vort Land, de børnerige Familier, enlige Kvinder, syge og gamle, de, der burde have den bedste Kost, skal tvinges til at spise den Margarine, som de bedre stillede ikke vil have, for det er jo det, der er Tilfældet. Selv om jeg ikke tror, Margarine ligefrem er sundhedsfarlig, tror jeg dog, og det vil vist ingen bestride, at det gode danske Smør er bedre end Margarine. Jeg finder, at den opvoksende Slægt, vore syge og vore gamle, maa være dem, der først sikres Smør. Gennem Forhøjelsen børves de daarligst stillede Muligheden for at sikre sig disse vigtige Levnedsmidler, ogsaa den sparsomme Smørration.

Det ærede Medlem Hr. Hans Thyge